

Lieberuising. "Hidie!"
 (Maj Ves zovem kar teko)

Ne bodite hudi name,
 da vam nisem pisala
 tako dolgo. Oh, kolikokrat
 sem mislila na Vas in
 na to, da vam pišem, toda
 moji neumnica, bolna
 glava se je ustavljala na,
 kemu delu, ki mi bilo mest,
 hoderu potrebus. In to pišem,
 Bog moj, si sotrudi mi, kako
 me more! Danes popoldne
 pa sem lepo vrela papir
 ter si dajala: tisi enkrat
 v soli med utkom!

Začela me je pa okoli
polpete kakor navadno
boleti glava, prej pa sem
vinda ustni pouk.

Tu noroj? Kaj vam uapi-
sem? Gotoz mi vselega
ci mi lepega in mi
prijetnega. Pa pisati vam
vendar moram in napi-
šem, kar mi pride čast
od dnevne narburjenosti
v pero:

Gospod V. Vic! Davao sem
- grdo ali negrdo - proklijala
ričganji, proklijala svoje
kivce in hip, v katerem
sem postala - uisteljena.

Jar se moram rešiti.
in ako drugič me, boljše
nego zinevati te kofolaguna,

me vem, kaj se stori.

Od kar ste Vodšč; menda
msem bila teden dni zaporedna
odrava. Idaj si pa mislite.

Tista skriva Fita morgna,
ki jo spisujem proti in prav
v ravnjem, odločilem trenut-
ku, Slovinka in ona
proklijava ota! Pisem pa

kakor sem vam pravila
obično le večer, a v poslednji
čas jela me je vsak večer
redno boleti glava in ob
8. sem se raspala ter na
divan, od koder sem se
spe' prestala v spalnico in
na posteljo. Po dnevni v'oli,
a po kosilu avit par ur
sem roket spala kakor
čok. Točila sem redemilke

Ki mi je dal drugo roba,
vilo je rivo, a ost ledaj
od roba - je unogobuje.

Jar mi prava Obvanka,
brez poguma brez čer,
Rije ena ovek ljudi, ki
dela sklape in varste, a
se boji par korakov ost
donna. Kolikokrat sem
mislila pustiti roba pa
storila nisem se misla,
da bi se je resila. Tu druge,
ki misla Marica, postrepa,
gred' v svet... Uprav
mi leden me je biskala
Feodora učiteljica - pa mi
je pravila, da bude prava
K rležnica, ker ji je roba nez,
nosna. Kaj pravite, ki, kaj mi

329
storim jaz? Mislila sem
večasi pristo Hostinhu
in iti v Horua družko,
mislila na urgojiteljico,
ali prepovsna sem, da
bi sturila morla gospodi
ki bi bila takar le poobliki
po duhu pa fakinska
Kaj bi p. rekli, ki veste
koliko? Ne morem pa se
morem dalje tako.

Mislite si, viti giviti: se ne
sme nič v mojem obliji,
ko sem tako červoja pa
iveti el rarrat obrok!
Uboja deca in uboga jar!
Tudi K. Milki redki je raba,
jaru in obujeva le bolj
pisumens po moji učinki.

Furjō tuda ⁿⁱ mōsta dolega
pisla, kaj!

Bas rudi ^{t. j. bolera} tega ^{bolera}
morala Fato morgaus
shinuti in vhati puv
letau. Prosim vas, varujte
kolikor morete tajnost
Sefaric'evs! Milka dela
dobro, prav fino zapajuje,
a jaz se odrecujem kratke
ne vem!

Gösth - proretto - mi je pisal
par jtko Lepik zavimivis
pisem a na poslednji - bog
ve ot kedaj - mi niscem se
odgovorila in bog ve, kdaj boim.
Tisul mi je s nekimi nemški
krijigi, kjer pisce pisateljica

o najboljivosti nekega
jubovnika. Srecluje mi,
naj p citam toda do sedaj
je niscem se videla. Kje pa,
ti po skencu ne misram.
Tu kedaj naj je citam? Ta
brzi Figers, kar je sloven,
skraj, pustko (lego ne ostavim)
pa tudi je bolje, da
prej napisem kakor
sama mislim in vem
otiskem kaplaru, nego
sobnim drug itis.

Kako 'vam ugaja Novenka?
Bolje bode vsaj gladi
tiska, gradiva pa niscam
bolike, da se hudi, kes ne
pride na vsto in sedaj

pre roudi širokega tiska
v list mnogega manjinega
prej. —

Larconij's uinamo; nicois
sem ga obkudovala in bi ga
bila in bolj; ko bi me ne bila
bolela glava.

Nosim vas, prijete mi;
in povejte, da niste hudi.
raume pa mi tudi kaj
svetujte. Ali ste se spri,
jaznili z Mariborom?
Ste videli Maricott? Pajdite
ga pogledat, Vesela Ves bole
trav desk pun' ca pi.

Gospod Kicic, sedaj pa cos
vam roke, s katero stiskam
v duhu Viso Desuro pa ne
bodite hudi! Udan? Maricott
29. IV. 98.